

[Connie Hedegaard]

else for i Det Konservative Folkeparti, og vi har i øvrigt stor respekt for Kristeligt Folkepartis seriøse arbejde, også i den forgangne folketingssamling.

Til hr. Jes Lunde: Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan udlægge denne dagsorden, som om vi bare vil fortsætte. Det er faktisk det modsatte, der står. Der er en erkendelse af, at landet har uløste problemer. Det er ikke sådan en jubeldagsorden.

Hr. Stavad spurgte: Hvad vil der ske, hvis den bliver vedtaget? Jeg kan kun anbefale hr. Stavad og Socialdemokratiet at stemme for den, for hvis man vedtager denne dagsorden, har man bl.a. sagt, at vi må i gang med nogle strukturtilpasninger, og at vi skal have tilpasset vores skattesystem til EF's indre marked. Det er ikke noget ligegyldigt, det er ikke bare en bisætning, det er faktisk noget nyt at få slået det så klart fast i en dagsorden, og jeg synes, det kunne være en smuk ting at gøre ved folketingssamlingens slutning.

Jeg har ikke noget svar til fru Mimi Jakobsen. Jeg synes, at indlægget talte helt for sig selv.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil da godt svare hr. Glønborg, at jeg ikke mener, der kun er lavet ulykker. Al den stund der også er lavet nogen lovgivning i samarbejde med SF, mener jeg selvfølgelig ikke, at der kun er lavet ulykker. Der er da også lavet fornuftige ting undervejs.

Det, jeg bare siger, er, at de store grundlæggende problemer i dansk økonomi, massearbejdsløsheden, udlandsgælden, underskuddet på statsbudgettet og den sociale skævdelling, har de borgerlige regeringer i de sidste 8 år ikke magtet at gøre noget ved, og så må der da efterhånden være plads for noget selverkendelse. Når man har haft 8 år at regere i og 8 år til at eksperimentere med sin økonomiske politik og man så stadig væk ikke har formået at rokke de fundamentale problemer ud af stedet, må det da være på tide, at man siger: Det er nok galt, hvad vi har gjort, vi må finde på noget helt andet.

Jeg forstår på fru Connie Hedegaard, at det også ligger i hendes dagsordensforslag. Det synes jeg er spændende nyt. Det er noget, som jeg synes vi skal have uddybet i anden runde.

Når fru Connie Hedegaard får mere tid, synes jeg, vi skal have uddybet den erkendelse og den kritik af regeringens hidtidige indsats, der ligger i dagsordenen. Det kan blive meget spændende. Jeg tror ikke, det ændrer vores holdning til dagsordenen, for dagsordenen er en opfordring til regeringen om at løse disse problemer, og på baggrund af de sidste 8 år ser vi altså ingen grund til at have tillid til, at det kan gøres. Derfor kan vi ikke støtte dagsordenen, men jeg synes, det er godt og interessant at få uddybet fru Connie Hedegaards kritik af regeringen.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Nu nærmer vi os netop det helt centrale i, hvordan vores folkestyre skal fungere.

Hr. Jes Lunde taler, som om vi har haft flertalsregeringer i mange år, men vi har haft mindretalsregeringer i mange år, og derfor kan man ikke som medlem af oppositionen bare give regeringen skylden for, at der ikke sker noget.

Der kan intet gennemføres i dette Folketing, uden at der er samlet et flertal, og når man har en mindretalsregering, skal der altid bruges nogle fra oppositionen.

Kristeligt Folkeparti har altid i opposition ønsket at indgå som samarbejdspartner til regeringen, og det har vi også gjort over for socialdemokratiske regeringer. Derfor vil jeg gerne korrigere fru Connie Hedegaard en gang til, når hun siger, at vi ikke vil kendes ved Socialdemokratiet. Det vil vi gerne. Vi vil gerne samarbejde med Socialdemokratiet, og det har vi gjort mange gange, når det er dem, der har stået med hovedansvaret for, at dette lands problemer skulle løses, og det gør vi også, så længe regeringen hedder Poul Schlüter. Det er ligegyldigt! Vi vil til enhver tid være med – i opposition eller ej – dér, hvor arbejdet skal gøres. Vi ønsker ikke at blive slået i hartkorn med alle oppositionspartierne, når de opfører sig som drilleripartier, som vi desværre også har oplevet nogle eksempler på.

Det helt centrale er altså, at ansvaret ikke bare ligger hos regeringen, men i lige så høj grad hos de partier, der er uden for en mindretalsregering. Ellers når vi ingen resultater.

Jeg ved godt, at det mest populære i befolkningen og i medierne åbenbart er at skælde regeringen ud og sparke til højre og venstre, men